

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Vávry a soudkyň JUDr. Evy Gregorové a Mgr. Jitky Múčkové ve věci

žalobkyně: XXXXX, IČO XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupená advokátem Jiřím Hřídlem
sídlem Fráni Šrámka 136, 397 01 Písek

proti
žalovaným: 1. V.Š., IČO XXXXX
sídlem XXXXX
2. F.Š., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
oba zastoupení advokátem JUDr. Jaroslavem Tkadlecem
sídlem nám. 3. května 1877, 765 02 Otrokovice

o zaplacení částky 523 468 Kč s příslušenstvím. o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 6. května 2022, č.j. 2 C 45/2020-303

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání žalobkyně proti I. výroku rozsudku soudu prvního stupně se zastavuje.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve II. výroku, IV. výroku, VI. výroku a VII. výroku zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve III. výroku potvrzuje.
- IV. Rozsudek soudu prvního stupně se v V. výroku mění tak, že žalobkyně je povinna zaplatit druhému žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 129 126,86 Kč k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Jaroslava Tkadlece, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobkyně je povinna zaplatit druhému žalovanému na náhradu nákladů odvolacího řízení

částku 11 703,12 Kč k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Jaroslava Tkadlece, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Uherském Hradišti jako soud prvního stupně vydal ve věci výše označený rozsudek, jímž uložil prvnímu žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 148 156 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z částky 148 156 Kč od 11. 10. 2018 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (I. výrok), a jímž žalobu ohledně částky 375 312 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z částky 375 312 Kč od 11. 10. 2018 do zaplacení vůči prvnímu žalovanému zamítl (II. výrok). Žalobu na zaplacení částky 523 468 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z částky 523 468 Kč od 11. 10. 2018 do zaplacení vůči druhému žalovanému zamítl (III. výrok). Žalobkyni uložil povinnost zaplatit prvnímu žalovanému náklady řízení ve výši 65 069 Kč k rukám JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku (IV. výrok) a druhému žalovanému náklady řízení ve výši 149 929,50 Kč k rukám JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku (V. výrok). Rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Uherském Hradišti náklady řízení ve výši 16 492 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (VI. výrok) a první žalovaný je povinen zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Uherském Hradišti náklady řízení ve výši 6 510 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (VII. výrok).
2. Takto rozhodl soud prvního stupně o žalobě, již se žalobkyně domáhala vůči oběma žalovaným zaplacení částky celkem 523 468 Kč, s povinností zaplatit ji společně a nerozdílně, jako tvrzeného nároku vzniklého jí v důsledku vadného zhotovení fasády kontejnerové budovy zařízení sociální péče ve městě XXXXX odpovídajícího slevě z ceny díla a náhradě škody vzniklé žalobkyni vadným plněním a neodstraněním vady díla v rozsahu převyšujícím slevu z ceny díla. Žalobkyně tvrdila uzavření smlouvy o dílo s prvním žalovaným, jejímž předmětem bylo zhotovení fasády systému Sakret na stavbě XXXXX XXXXX písemnou formou na základě písemné objednávky žalobkyně ze dne 29. 3. 2018 obsahující obvyklé obsahové náležitosti smlouvy o dílo akceptované prvním žalovaným na téže listině a téhož dne. Strany sjednaly termín provedení díla od 9. 4. 2018 do 23. 4. 2018. První žalovaný jako zhotovitel poskytl záruku v trvání 36 měsíců. Žalobkyně v žalobě uvedla, že první žalovaný V.Š. si s jejím vědomím zjednal jako subdodavatele (podzhotovitele) druhého žalovaného F.Š. Dle tvrzení žalobkyně druhý žalovaný zřejmě fakticky vystupoval (zejména ve vztahu k dalším pracovníkům zjednaným prvním žalovaným a ve vztahu k řízení práce na stavbě) až jako rovnocenný partner či jakýsi společník prvního žalovaného. První žalovaný za součinnosti druhého žalovaného jako podzhotovitele dílo v zásadě co do jeho sjednaného rozsahu provedl. Ještě před úplným dokončením a převzetím díla, a takto rovněž před předáním celého stavebního díla německému investorovi, však byly ze strany jak žalobkyně, tak i pověřených osob německého investora zjištěny mnohé vady díla i škody na souvisejících konstrukcích. Některé z nich byly spíše dílčí a svědčící o celkově nedbalé, případně nezvládnuté, práci obou žalovaných či jejich pracovníků (poškrábání/ušpinění omítkou/lepidlem dveří, parapetů, lišt, zámkové dlažby, neuklizené staveniště). Jako závažná však byla dle tvrzení žalobkyně identifikována a prvnímu žalovanému vytčena vada projevující se jako strukturní vady omítky, tvoření „obláčků“ v plochách a počínající odlupování omítky od podkladu, což vše ukazovalo na zásadně chybné provedení fasády. Žalobkyně vady prvnímu žalovanému vytýkala, žádala o jejich odstranění a upozorňovala ho na důsledky nezjednání nápravy. První žalovaný odmítal svou odpovědnost za vytčené vady s tím, že příčinou by mohl být vadný podkladový materiál pod omítku (minerální vata Rockwool), i když na žádné vady či nevhodnost minerální vaty neupozorňoval. Žalobkyně nechala z opatrnosti prověřit bezvadnost minerální vaty a vyžádala si rovněž písemné stanovisko dodavatele omítkoviny SAKRET CZ k.s., který jednoznačně konstatoval zjevné chyby žalovaných při provádění díla. Německý investor pohrozil žalobkyni, že opravu vadně provedené fasády zadá sám a náklady uplatní vůči žalobkyni. Žalobkyně vyzvala prvního žalovaného k odstranění vad (výzva ze dne 17. 8. 2018) a následně, vyzvala oba žalované (výzva ze dne 3. 10. 2018) s upozorněním, že marné uplynutí lhůty k odstranění vad bude pokládat za odmítnutí odstranění vad díla a že tudíž následně

obstará opravy sama na jejich náklady. Oba žalovaní zůstali i po této výzvě nečinní, nápravu nezjednali. Žalobkyně tak provedla opravu vytčených vad díla prostřednictvím náhradního zhotovitele M.P., který přímé náklady na odstranění vad fasády vyúčtoval žalobkyni ve výši 249 654 Kč (včetně dopravy pracovníků na místo v ceně 13 080 Kč, tudíž v konstrukci ceny totožně jako tomu bylo v případě ujednání žalobkyně s prvním žalovaným. Žalobkyně nechala z opatrnosti prověřit stav fasády a rozsah přímých nákladů potřebných k odstranění vad díla soudním znalcem Ing. Miroslavem Řežábem. Ten ve svém posudku vedle jednoznačného závěru o vadném plnění žalovaných a nutnosti provést opravu zvoleným způsobem (doporučeným již před tím výrobcem omítkoviny SAKRET CZ k.s.) dospěl k přímým nákladům na opravu ve výši 239 296 Kč, což se prakticky shoduje s cenou vyúčtovanou náhradním zhotovitelem.

3. Žalobkyní požadovaná částka 523 468 Kč sestává z částky 249 654 Kč jako přímých nákladů žalobkyně na odstranění vad fasády vyúčtovaných jí náhradním zhotovitelem M.P. (zahrnující dopravu pracovníků na místo v ceně 13 080 Kč) a z dalších žalobkyní vynaložených nákladů (které by nebyla nucena vynakládat, nebýt vadného plnění žalovaných, resp. jejich odmítnutí provést odstranění vad) ve výši 42 552 Kč za pořízení materiálu na provedení oprav, ve výši 12 000 Kč za dopravu materiálu na staveniště (místo zhotovování díla), ve výši 24 775 Kč za ubytování pracovníků náhradního zhotovitele a ve výši 46 331 Kč za pronájem lešení nutného k provedení oprav. Z částky dalších 261 390 Kč, kterou žalobkyně dle svého tvrzení zbytečně vynaložila jako náklady na práci, dopravu a ubytování převážně vlastních zaměstnanců, jednak kvůli nutnosti odstranit dílčí vady plnění, které první žalovaný odmítl odstranit (vyčištění oken, liš, atiky), a především kvůli nutnosti ustanovit v součinnosti s německým zákazníkem skutečný stav díla, demontovat před provedením oprav fasády související konstrukce a opětovně je nainstalovat, případně opravit (lišty, světla, informační desky), se žalobkyně rozhodla uplatnit vůči žalovaným pouze částku 148 156 Kč. Uvedla, že takto předmětem žaloby nečiní vynaložené náklady spojené s prvními dvěma výjezdy a s posledním výjezdem svých pracovníků, jak jsou uvedeny v přehledu žalobkyně označeném jako „Celkové náklady na opravu fasády Diez“. Zaplacení částky 523 468 Kč žalobkyně žádala spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % p.a. od 11. 10. 2018 do zaplacení.
4. Oba žalovaní navrhli žalobu jako nedůvodnou zamítnout v celém rozsahu.
5. Ze skutečností zjištěných z provedených listinných důkazů, ze znaleckého posudku č. 217-17/2018/S ze dne 26. 1. 2019 znalce Ing. Miroslava Řežába předloženého žalobkyní a z výpovědi slyšených svědků soud prvního stupně přijal závěr, že žalobkyně a první žalovaný uzavřeli smlouvu o dílo podle § 2586 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (o. z.). Výpovědi svědka M.K. měl za prokázáno, že celý její obsah byl zachycen v písemné objednávce žalobkyně ze dne 29. 3. 2018 potvrzené prvním žalovaným. Výpověďmi svědků L.V., V.T., V.V. a M.K. měl za prokázáno, že k předání díla prováděného podle této smlouvy prvním žalovaným nedošlo, když i vůle prvního žalovaného k předání díla nesměřovala. Dle výpovědi svědka L.V. první žalovaný sliboval, že fasádu dodělá, na stavbu se však již nevrátil. V objednávce bylo stanoveno, že montážní práce budou dokončeny bez vad a nedodělků v dohodnutém termínu, čímž smluvní strany stanovily podmínky dokončení díla odlišně od právní úpravy občanského zákoníku. Dle soudu prvního stupně je toto ujednání třeba vykládat ve smyslu ustanovení § 555 odst. 1 o. z. jako ujednání o převzetí díla, když s tím koresponduje i další ujednání, že koncová faktura bude uhrazena po řádném předání stavby bez vad. Z toho vyplývá, že žalobkyně si vymínila převzít dílo pouze bez vad a nedodělků. Sama žalobkyně tvrdila, že dílo mělo vady, proto nemohlo být předáno, a tedy provedeno. Soud prvního stupně tak přisvědčil argumentaci prvního žalovaného včetně jeho odkazu na rozhodnutí Nejvyššího soud České republiky (dále jen Nejvyšší soud) sp. zn. 23 Cdo 36/2012. Nebylo-li dílo dokončeno v souladu se smluvním ujednáním, nebylo možno je předat a lze tak dojít k závěru, že do dnešního dne nebylo dílo provedeno. Z faktického chování prvního žalovaného, který do dnešního dne fakturu nevystavil, lze dovodit, že sám má dílo za nedokončené a nepředané. Žalobkyni tak nesvědčí právo z odpovědnosti za vady dle § 2615 a násl. o. z. a nemůže

se proto domáhat slevy z ceny díla. Dodal, že žalobkyně měla trvat na provedení díla nebo od smlouvy odstoupit.

6. Soud prvního stupně uvedl, že v nové úpravě (oproti úpravě obchodního zákoníku) již není zakotveno, že uspokojení, kterého bylo možno se domáhat uplatněním některého z nároku z vad díla, nebylo možno domáhat se uplatněním nároku z jiného právního důvodu. Žalobkyně se svého nároku domáhala jednak z titulu slevy z ceny díla, zbytek přesahující slevu z ceny díla žádala z titulu náhrady škody. Soud prvního stupně zabývá se tím, zda žalobkyni svědčí uplatněný nárok z titulu náhrady škody (§ 2894 a násl. o. z.), shledal za naplněny zákonné předpoklady pro dovození odpovědnosti prvního žalovaného, jenž porušil povinnost vyplývající z uzavřené smlouvy o dílo tím, že neprovedl řádně sjednaný závazek, přičemž v příčinné souvislosti s tímto porušením vznikla žalobkyni škoda. Z celkového žalobního požadavku žalobkyně považoval soud prvního stupně za oprávněnou jako náhradu škody částku 148 156 Kč (jen tuto výši uplatnila z tvrzených vynaložených nákladů ve výši 261 392 Kč). K tomu uvedl, že pokud by první žalovaný provedl dílo řádně, žalobkyni by tyto náklady nevznikly.
7. V rozsahu zbývajících částky 375 312 Kč, z této 249 654 Kč jako přímé náklady na odstranění vad fasády vyúčtované žalobkyni náhradním zhotovitelem, 42 552 Kč za pořízení materiálu na provedení oprav, 12 000 Kč za dopravu materiálu na staveniště, 24 775 Kč za ubytování pracovníků náhradního zhotovitele 46 331 Kč za pronájem lešení nutného k provedení oprav, soud prvního stupně posoudil žalobu za nedůvodnou. Konstatoval, že vyšel ze znaleckého posudku č. 217-17/2018/S ze dne 26. 1. 2019 znalce Ing. Miroslava Řežába předloženého žalobkyní, jímž bylo prokázáno, že výše nákladů na opravu vnější povrchové úpravy (omítky), základní vrstvy s výstužnou tkaninou a dokotvení izolantu z MW včetně nákladů na lešení, přesun sutě a přesun hmot činí částku 239 259 Kč včetně DPH. Uvedl, že tato částka odpovídala opravě fasády (odstranění vadné fasády a nahrazení jí novou, shodnou), kterou měla zaplatit prvnímu žalovanému. Uzavřel, že žalobkyně „tuto částku však nezaplatila prvnímu žalovanému, ale náhradnímu zhotoviteli za provedení bezvadné fasády, tudíž se této částky nemůže domáhat po prvním žalovaném, který si ji ani nevyúčtoval, proto jí v této části škoda nevznikla.“ Soud prvního stupně upustil od provedení důkazu výsledkem znalce Ing. Jaroslava Řežába, znaleckým posudkem zadaným soudem a opětovným výsledkem svědka S., neboť tyto důkazy nebyly významné pro posouzení věci. Nezabýval se proto ani dalšími skutečnostmi např. možností řádného dokončení díla třetí osobou apod.
8. Ve vztahu k druhému žalovanému soud prvního stupně pro nedostatek jeho pasivní legitimace ve věci žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění rozsudku uvedl, že současná úprava v občanském zákoníku (stejně jako dřívější úprava v obchodním zákoníku a v občanském zákoníku z roku 1964) je koncipována na zásadní roli zhotovitele po celou dobu provádění díla (§ 2592 o. z.). Proto úprava § 2630 o. z., s odkazem na nějž žalobkyně uplatnila tvrzený nárok vůči druhému žalovanému, „není se zbývajících ustanoveními smlouvy o dílo zcela konzistentní, což odráží tu skutečnost, že v tomto případě se jeví komplikovaný i závazkový vztah mezi těmi, kdo přímý smluvní závazkový vztah mezi sebou nemají (žalobkyně a druhý žalovaný).“ Toto „problematické“ ustanovení nelze použít na tento konkrétní případ přiznané náhrady škody (nešlo o nárok z odpovědnosti za vady), když druhý žalovaný nikdy nebyl se žalobkyní v žádném smluvním vztahu a nemohl tak porušit žádnou smluvní ani zákonnou povinnost (není naplněn základní atribut náhrady škody), proto v tomto případě nemůže být pasivně legitimován ve věci.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a prvním žalovaným soud prvního odůvodnil ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř., podle něhož prvnímu žalovanému úspěšnému ze 71,7 % a neúspěšnému z 28,3 % přiznal náhradu nákladů řízení za jeho zastoupení advokátem (společné zastoupení s druhým žalovaným) spojených s celkem 14 úkony právní služby, z jejich 43,4 % částkou 65 069 Kč s povinností uhradit ji podle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a druhým žalovaným soud prvního odůvodnil ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož plně úspěšnému druhému žalovanému přiznal plnou náhradu nákladů řízení vzniklých mu za jeho zastoupení advokátem (společné zastoupení s prvním žalovaným) spojených s celkem 14 úkony právní služby částkou 149 929,50 Kč s povinností uhradit ji podle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

10. Proti tomuto rozsudku soudu prvního stupně v celém jeho rozsahu (proti výrokům I. až VII.) podala odvolání žalobkyně podáním doručeným soudu prvního stupně dne 1. 7. 2022 s návrhem na jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolání doplnila na výzvu soudu prvního stupně podáním doručeným soudu dne 18. 7. 2022. Důvody, pro která má napadený rozsudku za nesprávný, žalobkyně spatřuje v nesprávných skutkových zjištěních soudu prvního stupně vadně dovozených z provedených důkazů, v nesprávném právním posouzení věci, v nevypořádání se s argumentacemi žalobkyně a v neprovedení dalších žalobkyní navržených důkazů. Soudu prvního stupně vytkla, že se nikterak nevypořádal s tou skutečností, na niž žalobkyně marně poukazovala, že sami žalovaní, resp. první žalovaný, se v prvotním vyjádření k žalobě bránil nároku pouze sporným tvrzením o tom, že to sama žalobkyně mu dodala k provedení fasády z části vadný nebo prošlý materiál, a že jenom proto na jinak žalovaným řádně provedené dokončené fasádě došlo k projevům vytýkaných vad. Uvedla, že žalovaný „vlastní vyjádření především formou účastnické výpovědi odmítali“. Soud prvního stupně se dle žalobkyně soustředil na právní argumentace žalovaných po převzetí jejich právního zastoupení bez toho, že by se pokusil význam chování žalovaných interpretovat a vypořádat se v té souvislosti s argumentací žalobkyně. Závěr o smluvním vztahu účastníků soud prvního stupně postavil výlučně na předmětné písemné (emailové) objednávce žalobkyně potvrzené prvním žalovaným, aniž by přihlédl k tomu, že jejímu uzavření předcházela ústní a emailová komunikace, v rámci níž již byly dojednány podmínky smluvního vztahu účastníků. Soud prvního stupně nepřihlédl ani k obvyklé a zavedené praxi stran, kterou žalobkyně celou dobu tvrdila. Výpověď svědka K. má žalobkyně za nejednoznačnou. Soudu prvního stupně vytkla posouzení klauzule v objednávce, že „montážní práce budou dokončeny bez vad a nedodělků v daném termínu“ jako jakési absolutní nemožnosti dílo předat a převzít, pokud bude „vadné“. „Nefakturování“ ceny díla ze strany prvního žalovaného soud prvního stupně vyložil výlučně jako výraz vůle prvního žalovaného, že dílo není dokončeno. Vůli smluvních stran lze dovodit i výkladem nejen příslušného ujednání, ale i v kontextu celého obsahu smlouvy, zohlednění zjištěných okolností, za nichž byla smlouva uzavřena a následných chování stran. Žalobkyně označila za nesprávné a v podstatě za nepřezkoumatelné zhodnocení, resp. odlišení nároku „v přiznané“ části náhrady škody, kde soud prvního stupně příčinnou souvislost se skutkově zjištěným porušením povinnosti prvního žalovaného nalezl, rozdílně od části nároku odpovídající „přímým“ nákladům. Příčina a průběh příčinné souvislosti přitom byly v obou případech stejné. Jde-li o „skladbu“ a výši škody, žalobkyně poukázala na to, že nebyl proveden navrhovaný důkaz výsledkem znalce Řežaba, ani navrhovaný důkaz znalce ustanoveného soudem, důkaz znaleckým posudkem zadaným soudem žalobkyně navrhovala z toho důvodu, že znalec Řežab neměl v době zpracování svého posudku všechny podklady nutné k úplnému vyčíslení škody (nákladů). Ve vztahu k druhému žalovanému žalobkyně vytkla především nesprávné právní posouzení věci vycházející z nepřezkoumatelné úvahy soudu stran problematičnosti ustanovení § 2630 o. z. V té souvislosti se soud prvního stupně ani nevypořádal s argumentací žalobkyně, že postavení druhého žalovaného mohlo odpovídat i statusu pomocníka žalovaného, a tudíž osoby, která může být pasivně legitimována ve sporu o náhradu škody. Závěr soudu prvního stupně o nedostatku pasivní legitimace druhého žalovaného je obsahově zcela založen na zjištění, že druhý žalovaný sám nebyl se žalobkyní ve smluvním vztahu. O tom však ani sporu nebylo a ani odpovědnost subdodavatele případně pomocníka existenci jeho smluvního vztahu s objednatelem díla nepředpokládá. Ze strany soudu prvního stupně v té souvislosti nebyly hodnoceny skutečnosti, které vyšly v řízení najevo a vyplynuly z provedených důkazů, a to stran vzájemného vztahu žalovaných, resp. úlohy a postavení druhého žalovaného, v rámci podnikání

(obchodního závodu) prvního žalovaného, a konkrétní úlohy druhého žalovaného při realizaci tohoto konkrétního díla (především udělování pokynu osobám, které práci prováděli, obstarávání dalších záležitostí souvisejících s dílem, jednání s pracovníky žalobkyně atd.).

11. Žalovaní se k odvolání žalobkyně písemně nevyjádřili. Své vyjádření k němu podal jejich zástupce až při jednání odvolacího soudu tak, že pro jeho nedůvodnost navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního v jeho napadeném rozsahu. Za prvního žalovaného uvedl, že důvodem, pro který první žalovaný nepodal odvolání proti I. výroku rozsudku, bylo především to, že již chtěl mít celou záležitost za uzavřenu, přitom za provedené práce nedostal zaplacení ničeho. Zdůraznil, že nárok žalobkyně vychází z tvrzené odpovědnosti za vady díla, primárně tak nejde o nárok na náhradu škody. Tento nárok již dle žalovaných nelze měnit jako nárok na náhradu škody.
12. Při jednání odvolacího soudu, dříve, než odvolací soud přistoupil k jeho věcnému projednání odvolání žalobkyně, vzal zástupce žalobkyně toto odvolání v části směřující proti přisuzujícímu I. výroku zpět. Odvolací soud na základě tohoto dispozičního úkonu žalobkyně odvolací řízení o jejím odvolání proti I. výroku rozsudku soudu prvního stupně podle § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil (I. výrok tohoto rozsudku).
13. Krajský soud v Brně jako soud odvolací na základě přípustného (§ 201 o.s.ř., § 202 odst. 2 o.s.ř. – a contrario) a včasného (§ 204 odst. 1 o.s.ř.) odvolání žalobkyně jako osoby k jeho podání oprávněné obsahujícího požadované náležitosti (§ 205 odst. 1 o.s.ř.) přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v jeho napadeném rozsahu, postup soudu prvního stupně jeho vydání předcházejí, zjistil stanoviska účastníků ve věci, zopakoval dokazování (§ 213 odst. 2 o. s. ř.) čtením podstatných údajů z objednávky ze dne 29. 3. 2018 a z e-mailů pracovníků žalobkyně ze dnů 3. 5. 2018 a 25. 7. 2018 určených prvnímu žalovanému a v rámci své přezkumné činnosti (§ 212a odst. odst. 1 a 5 o. s. ř.) učinil následující zjištění a závěry.
14. Předmětem odvolacího řízení zůstalo ve vztahu k prvnímu žalovanému zaplacení částky 375 312 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z této částky od 11. 10. 2018 do zaplacení, jejíž zaplacení bylo žádáno společně a nerozdílně s druhým žalovaným. Tato částka dle žalobních tvrzení žalobkyně sestává z částky 249 654 Kč jako přímých nákladů žalobkyně na odstranění vad fasády vyúčtovaných jí náhradním zhotovitelem M.P. (zahrnující dopravu pracovníků na místo v ceně 13 080 Kč) a z dalších žalobkyní vynaložených nákladů (které by nebyla nucena vynakládat, nebýt vadného plnění žalovaných, resp. jejich odmítnutí provést odstranění vad) ve výši 42 552 Kč za pořízení materiálu na provedení oprav, ve výši 12 000 Kč za dopravu materiálu na staveniště (místo zhotovování díla), ve výši 24 775 Kč za ubytování pracovníků náhradního zhotovitele a ve výši 46 331 Kč za pronájem lešení nutného k provedení oprav. Ve vztahu k druhému žalovanému bylo předmětem odvolacího řízení zaplacení plné žalované částky 523 468 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z této částky od 11. 10. 2018 do zaplacení, jejíž zaplacení bylo žádáno společně a nerozdílně s prvním žalovaným.
15. Podle § 2586 o. z. smlouvou o dílo se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu.
Podle § 2590 odst. 1 o. z. zhotovitel provede dílo s potřebnou péčí v ujednaném čase a obstará vše, co je k provedení díla potřeba.
Podle § 2592 o. z. zhotovitel postupuje při provádění díla samostatně. Příkazy objednatele ohledně způsobu provádění díla je zhotovitel vázán, jen plyne-li to ze zvyklostí, anebo bylo-li to ujednáno.
Podle § 2593 o. z. objednatel má právo kontrolovat provádění díla. Zjistí-li, že zhotovitel porušuje svou povinnost, může požadovat, aby zhotovitel zajistil nápravu a prováděl dílo řádným způsobem. Neučiní-li tak zhotovitel ani v přiměřené době, může objednatel odstoupit od smlouvy, vedl-li by postup zhotovitele nepochybně k podstatnému porušení smlouvy.
Podle § 2594 odst. 1 o. z. zhotovitel upozorní objednatele bez zbytečného odkladu na nevhodnou povahu věci, kterou mu objednatel k provedení díla předal, nebo příkazu, který mu objednatel dal. To neplatí, nemohl-li nevhodnost zjistit ani při vynaložení potřebné péče.

Podle § 2604 o. z. dílo je provedeno, je-li dokončeno a předáno.

Podle § 2605 o. z. odst. 1 o. z. dílo je dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu. Objednatel převezme dokončené dílo s výhradami, nebo bez výhrad.

Podle § 2610 odst. 1 o. z. právo na zaplacení ceny díla vzniká provedením díla.

Podle § 2615 odst. 1 o. z. dílo má vadu, neodpovídá-li smlouvě

Podle § 2623 o. z. není-li dále stanoveno jinak, použijí se na smlouvu o úpravě nemovité věci a na smlouvu o zhotovení, opravě nebo úpravě stavby ustanovení prvního oddílu tohoto dílu.

Podle § 2628 o. z. objednatel nemá právo odmítnout převzetí stavby pro ojedinělé drobné vady, které samy o sobě ani ve spojení s jinými nebrání užívání stavby funkčně nebo esteticky, ani její užívání podstatným způsobem neomezuje

Podle § 2006 odst. 1 o. z. stane-li se dluh po vzniku závazku nesplnitelným, zaniká závazek pro nemožnost plnění. Plnění není nemožné, lze-li dluh splnit za ztížených podmínek, s většími náklady, s pomocí jiné osoby nebo až po určené době.

Podle § 2006 odst. 2 o. z. nemožnost plnění prokazuje dlužník.

Podle § 2007 o. z. při nemožnosti pouhé části plnění zanikne závazek v celém rozsahu, plyne-li z povahy závazku nebo z účelu smlouvy, který byl stranám při uzavření smlouvy znám, že plnění zbytku nemá pro věřitele význam. Není-li tomu tak, zaniká závazek jen co do této části.

Podle § 2008 o. z. neoznámí-li dlužník věřiteli, že se splnění dluhu stalo nemožným, bez zbytečného odkladu poté, co se o tom dozvěděl nebo dozvědět musel, nahradí věřiteli škodu vzniklou tím, že věřitel nebyl o nemožnosti plnění včas vyrozuměn.

Podle § 2913 odst. 1 o. z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.

16. Soud prvního stupně dovodil uzavření žalobkyní tvrzené smlouvy o dílo mezi žalobkyní jako zhotovitelem a prvním žalovaným jako objednatelem, svá vlastní bližší skutková zjištění k jejímu obsahu však v odůvodnění svého rozsudku neučinil, a to ani k ujednání o ceně díla jako pojmového znaku smlouvy o dílo podle § 2586 a násl. o. z. Odvolací soud z předmětné písemné objednávky žalobkyně ze dne 29. 3. 2018 potvrzené prvním žalovaným zjistil, že cena díla je v ní uvedena tak, že za čtvereční metr fasády včetně špalet oken činí 490 Kč za montáž okapniček a apu lišt kolem dveří a oken činí 130 Kč/bm, přičemž čistá plocha prováděné fasády činí včetně palet 249 m² a okapničky a apu lišty tvoří 93 mb. Podle emailu M.K. ze dne 24. 3. 2018 (ve spisu na č. l. 16) by při těchto položkách cena měla být 134 100 Kč. V té souvislosti není jasné a srozumitelné konstatování soudu prvního stupně v části bodu 18. odůvodnění jeho rozsudku, dle níž částka 239 259 Kč, včetně DPH, dle znaleckého posudku č. 217-17/2018/S, ze dne 26. 1. 2019 znalce Ing. Miroslava Řežába, „odpovídala opravě fasády (odstranění vadné fasády a nahrazení jí novou), shodnou, kterou měla zaplatit žalovanému 1).“
17. Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o uzavření smlouvy o dílo mezi žalobkyní jako objednatelem a prvním žalovaným jako zhotovitelem, na jejímž obsahu se shodly potvrzením písemné objednávky žalobkyně ze dne 29. 3. 2018 prvním žalovaným, podle § 2586 o. z.; vzhledem k charakteru v ní vymezeného díla se uplatní rovněž právní úprava obsažená v § 2623 a násl. o. z. (stavba jako předmět díla). První žalovaný uzavřením smlouvy o dílo se žalobkyní převzal závazek k provedení díla blíže vymezeného v předmětu této objednávky. V rámci něj strany ujednaly, že klempířské prvky – parapety, montáž žlebů a svodů dešťové vody provádí žalobkyně. Z citovaných ustanovení § 2586 a § 2590 odst. 1 o. z. vyplývá, že zhotovitel dílo provádí s potřebnou péčí na svůj náklad a nebezpečí, obstará vše, co je k provedení díla potřeba, při provádění díla postupuje samostatně a na svůj náklad a nebezpečí. Právní úprava smlouvy o dílo v občanském zákoníku je obecně postavena na objektivní odpovědnosti zhotovitele za výsledek – dílo, které musí odpovídat smlouvě. V posuzovaném případě strany do této zásady zasáhly smluvním ujednáním v předmětné objednávce (§ 2597 o. z.) o tom, že žalobkyně zajistí veškerý potřebný materiál pro montáž zateplení fasády, lešení, vodu a elektroprípojku 230 V 164. Dohodly se i na tom, že žalobkyně zajistí ubytování pro pracovníky montážní firmy po dobu 14 dnů od sjednaného dne zahájení montáže.

Sjednaly, že montážní firma si zajistí dopravu pro své zaměstnance, včetně pojištění a diet. Nedílnou součástí objednávky byla „výkresová dokumentace stavby f. ZRUP Příbram a.s.“

18. Objedávka ze dne 29. 3. 2018 žádné výslovné ustanovení o způsobu předání díla neobsahuje. Obsahuje ustanovení o tom, že montážní práce budou dokončeny bez vad a nedodělků a že koncová faktura bude uhrazena po řádném předání stavby bez závad. Uvedeno je v ní i to, že montážní firma v plném rozsahu zodpovídá za případné poškození ostatních částí stavby a již hotových upravených ploch v okolí stavby. V případě poškození svojí činností je povinna na své náklady vady a nedodělky odstranit, případně zajistit nový materiál.
19. Porušení povinnosti splnit řádně závazek je předpokladem odpovědnosti za vady i odpovědnosti za škodu. Vzájemným vztahem mezi nárokem z odpovědnosti za vady a nárokem z odpovědnosti za škodu se podrobně zabýval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 30. 9. 2021, sp. zn. 23 Cdo 571/2021, v němž s poukazem na svou ustálenou rozhodovací praxi shrnul, že nároků z odpovědnosti za vady se nelze domáhat z titulu odpovědnosti za škodu a naopak, a že odlišujícím kritériem je povaha újmy ve smyslu ztráty v majetkové sféře. V případě újmy spočívající ve vadnosti poskytnutého (nepřímého) předmětu sjednaného plnění se uplatní odpovědnost za vady. V případě újmy vzniklé následkem vadně poskytnutého plnění se uplatní odpovědnost za škodu. Rozlišovat je však třeba, zda je požadováno odstranění pouze samotné vady věci nebo náhrada za újmu vzniklou z této vady. Stále totiž platí zásada, že újma, která vznikla následkem vady, za niž odpovídá zhotovitel díla, se odškodňuje v rámci odpovědnosti za škodu. Je přitom nerozhodné, jak žalobce tento případný nárok právně posoudil.
20. Odvolací soud jen pro úplnost v souvislosti s konstatováním soudu právního stupně, že v nové úpravě (oproti původní – obchodnímu zákoníku) již není zakotveno, že uspokojení, kterého bylo možno se domáhat uplatněním některého z nároků z vad díla, nebylo možno domáhat se uplatněním nároku z jiného právního důvodu, zmiňuje obecnou právní úpravu obsaženou v § 1925 o. z., dle něhož právo z vadného plnění nevylučuje právo na náhradu škody; čeho však lze dosáhnout uplatněním práva z vadného plnění, toho se nelze domáhat z jiného právního důvodu.
21. Pro vznik odpovědnosti zhotovitele za vady díla je rozhodný okamžik předání díla objednateli a teprve je-li dílo předáno, lze hovořit o vzniku případných práv z odpovědnosti za vady. V situaci, kdy objednateli z důvodu nepředání díla nevznikl žádný z nároků z odpovědnosti za vady a kdy smlouva o dílo nebyla ani jednou ze smluvních stran formálně ukončena, vskutku nadále existuje povinnost (závazek) zhotovitele k provedení díla (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 6. 2004, sp. zn. 29 Odo 1067/2003, přijaté na poměry věci posuzované podle právní úpravy obchodního zákoníku). Soud prvního stupně v závěru bodu 18. odůvodnění svého rozsudku uvedl, že „nebylo-li dílo dokončeno v souladu se smluvním ujednáním, nebylo možno dílo předat a lze tak dojít k závěru, že do dnešního dne nebylo dílo provedeno.“ Vzhledem ke skutkovému stavu věci však již soud prvního stupně nedodal, že dílo dokončit a předat žalobkyni první žalovaný po jeho dokončení a předání jiným zhotovitelem (v tomto směru soud prvního stupně bližší zjištění neučinil) ani nemohl. Ze skutkových tvrzení žalobkyně k uplatněnému nároku plyne, že po marných výzvách prvním žalovanému k odstranění vad, které se na prováděném díle vyskytly, žalobkyně zajistila jejich odstranění třetí osobou, od níž poté sama dílo prosté vad převzala a předala je svému smluvnímu německému partnerovi. Svědek Václav Tlach ve své výpovědi před soudem prvního stupně uvedl, že vzhledem ke stanovisku pana Štěpánka se rozhodli fasádu udělat znovu, nakonec vybrali pana Pecku, který fasádu znovu zhotovil.
22. S uvedenými skutečnostmi je spojen ten důsledek, že závazek prvního žalovaného ze smlouvy o dílo k provedení předmětného díla pro žalobkyni na svůj náklad a nebezpečí zanikl pro následnou nemožnost plnění (k této problematice na poměry úpravy v již zrušeném zákoně č. 513/1991 Sb. obchodním zákoníku, přijal závěry Nejvyšší soud např. v rozsudcích ze dne 21. 9. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1670/2008 či ze dne 27. 10. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2991/2008). Nastala tak situace, na niž

dopadá ustanovení § 2006 a násl. o. z. S touto situací se soud prvního stupně z pohledu žalobou uplatněného nároku nikterak blíže nevypořádal. Nic neuvedl k tomu, zda vůbec měla žalobkyně z plnění prvního žalovaného nějaký užitek s kladným dopadem do její majetkové sféry. Jasná a konkrétní skutková zjištění a jim odpovídající skutkové závěry stran charakteru vad, pro které nebylo dílo prvním žalovaným řádně dokončeno a žalobkyni předáno, a tomu odpovídající právní závěry, soud prvního stupně neučinil.

23. Soud prvního stupně v odůvodnění svého rozsudku k zamítnutí žaloby co do částky 378 312 Kč nic více, než odkaz na znalecký posudek č. 217-17/2018/S ze dne 26. 1. 2019 znalce Ing. Miroslava Řežába, neučinil. Z tohoto posudku čítajícího 18 stran textu (a dalších 38 stran příloh) učinil toliko zjištění, že výše nákladů na opravu vnější povrchové úpravy (omítky), základní vrstvy s výstužnou tkaninou a dokotvení izolantu z MW včetně nákladů na lešení, přesun sutě a přesun hmot činí částku 239 259 Kč včetně DPH se současným konstatováním, že tato částka odpovídá opravě fasády (odstranění vadné fasády a nahrazení jí novou), shodnou, kterou měla zaplatit prvnímu žalovanému. K provedení výsledku znalce navrhovaného žalobkyní nepřistoupil. Pakliže vady díla prováděného podle smlouvy prvním žalovaným byly takového charakteru a rozsahu, že bylo třeba provést odstranění fasády, jejich existence bránila (a to nejen vzhledem ke smluvnímu ujednání účastníků) jeho předání žalobkyni.
24. Je zjevné, že ve svých závěrech se soud prvního stupně nedržel toho, jaké skutečnosti žalobkyně tvrdila k jednotlivým položkám žalobou uplatněného nároku. K těmto žalobkyně v podrobnostech odkázala na jí zpracovanou listinu označenou jako „Celkové náklady na opravu fasády Diez“ (ve spisu na č.l. 30), již rovněž navrhovala k provedení důkazu. Soud prvního stupně při jednání konaném dne 31. 3. 2021 sdělil podstatný obsah této listiny, avšak blíže se jí nezabýval a ani žádná bližší konkrétní zjištění z ní v odůvodnění svého rozsudku, neučinil, ač právě částka 148 156 Kč žádaná žalobkyní, a také jí soudem prvního stupně přisouzená, se z pohledu skutkových tvrzení žalobkyně s touto listinou pojila. Ze spisu soudu prvního stupně žádná změna skutkových tvrzení žalobkyně k uplatněnému nároku vůči prvnímu žalovanému není patrná, v tomto směru tu ani nebylo ze strany soudu prvního stupně případné procesní poučení.
25. Odvolací uzavřel, že ve vztahu mezi žalobkyní a prvním žalovaným se soud prvního stupně s problematikou sporu po stránce skutkové a právní vypořádal nedůsledně, jeho závěry jsou zčásti neúplné a nejasné, což vede odvolací soud k závěru o zrušení napadeného rozsudku vůči prvnímu žalovanému v jeho zamítavém II. výroku podle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. a podle § 219a odst. 2 o. s. ř., to včetně závislých výroků IV., VI. a VII. o náhradě nákladů řízení. V dalším průběhu řízení soud prvního stupně bude vycházet z toho, co bylo odvolacím soudem výše uvedeno. Dosud provedené dokazování doplní zejména žalobkyní navrženým výsledkem znalce Ing. Miroslava Řežába. V novém rozhodnutí o věci se ze zjištěných skutečností konkrétně vypořádá s jednotlivými položkami žalobou uplatněného nároku, jenž ve vztahu k prvnímu žalovanému zůstal předmětem řízení. Nově rozhodne i o náhradě nákladů řízení, to i řízení odvolacího.
26. Žalobní požadavek vůči druhému žalovanému žalobkyně uplatnila vzhledem k jeho tvrzenému postavení subdodavatele (podzhotovitele), kterého si první žalovaný přibral na základě zavedené praxe z minulosti s vědomím (nikoliv pokynu) žalobkyně. V žalobě tvrdila, že druhý žalovaný zřejmě fakticky vystupoval (zejména ve vztahu k dalším pracovníkům zjednaným prvním žalovaným a ve vztahu k řízení práce na stavbě) až jako rovnocenný partner či jakýsi společník prvního žalovaného. Odpovědnost druhého žalovaného měla žalobkyně za danou jeho pozicí spočívající v řízení pracovníků prvního žalovaného.
27. Podle § 2630 odst. 1 písm. a) o. z. bylo-li plněno vadně, je vzhledem k tomu, co sám dodal, zavázán se zhotovitelem společně a nerozdílně poddodavatel zhotovitele, ledaže prokáže, že vadu způsobilo jen rozhodnutí zhotovitele nebo toho, kdo nad stavbou vykonával dozor. Podle § 2913 odst. 1 o. z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.

28. Poddodavatelem (subdodavatelem) se rozumí osoba ve smluvním vztahu se zhotovitelem zúčastněná na provádění díla a odlišná od smluvních stran hlavní smlouvy o dílo. V posuzovaném případě smluvní vztah prvního žalovaného a druhého žalovaného v řízení prokázán nebyl. K tomu nevede ani tvrzení žalobkyně v žalobě, že druhý žalovaný vystupoval na stavbě až jako rovnocenný partner či jakýsi společník prvního žalovaného, i když ve věci smlouvy o dílo jednal vždy pouze první žalovaný a druhý žalovaný se žalobkyni ani nezavázal přímo provést určitou činnost samostatně. V daném případě z porušení smluvní povinnosti prvního žalovaného k provedení díla dle potvrzené objednávky ze dne 29. 3. 2018 nelze bez dalšího dovozovat, že k náhradě škody podle § 2913 odst. 1 o. z. porušením této povinnosti prvního žalovaného vzniklé žalobkyni by měl být zavázán společně a nerozdílně s první žalovaným i druhý žalovaný. Odvolací soud tak sdílí závěr soudu prvního stupně vedoucí k nedůvodnosti žaloby vůči druhému žalovanému v plném jejím rozsahu.
29. Soud prvního stupně správně přiznal úspěšnému druhému žalovanému podle § 142 odst. 1 o. s. ř. plnou náhradu nákladů řízení spojených s jeho zastoupením advokátem zastupujícím rovněž prvního žalovaného, oněch 14 úkonů právní služby, k nimž se přisouzená náhrada nákladů řízení váže, však nikterak nekonkretizoval. Odvolací soud dospěl k poněkud odlišné částce, která druhému žalovanému na této náhradě náleží. Účelnými náklady druhého žalovaného uvedenými v jejich vyčíslení v podání ze dne 2. 5. 2022 jsou dle odvolacího soudu podle obsahu spisu úkony právní služby jeho advokáta, a to převzetí a příprava zastoupení na základě dle plné moci ze dne 19. 3. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), účast u jednání soudu prvního stupně ve dnech 31. 3. 2021, tohoto v trvání od 14.00 hod do 16.01 hod přesahujícího dvě hodiny, 26. 5. 2021, tohoto v trvání od 13.00 do 15.10 hod přesahujícího dvě hodiny, 18. 8. 2021, tohoto v trvání od 10.00 hod do 15.10 hod přesahujícího čtyři hodiny, 18. 10. 2021, 7. 2. 2022, tohoto u dožádaného Obvodního soudu pro Prahu 8, a 20. 4. 2022 (§ 11 odst. 1 písm. g/ advokátního tarifu), a další porada se žalovanými konaná dne 16. 8. 2021 v návaznosti na závěry jednání ze dne 26. 5. 2022 a v rámci přípravy na jednání dne 18. 8. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. c/ advokátního tarifu), tj. celkem 12 úkonů právní služby. Sazba mimosmluvní odměny za první z nich, který je samostatným úkonem týkajícím se jen druhého žalovaného, činí 10 420 Kč (§ 7 bod 6, § 8 odst. 1 z tarifní hodnoty 523 468 Kč) a za každý ze zbývajících 11 úkonů právní služby, které jsou společnými úkony obou žalovaných, činí 8 336 Kč (§ 7 bod 6, § 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 10 420 Kč - 20 % = 8 336 Kč). Za neúčelné z pohledu žalobkyně ukládané náhradové povinnosti má odvolací soud další dva úkony uvedené ve vyčíslení advokáta žalovaných, a to úkon další porady s klientem dne 29. 3. 2021 (před jednáním konaným dne 31. 3. 2021), když v době převzetí zastoupení druhého žalovaného zahrnujícího první poradu s ním, již jednání na den 31. 3. 2021 bylo nařízeno, a dále úkon podání ze dne 26. 5. 2021 (vyjádření k podání žalobkyně) předané soudu při jednání konaném téhož dne. Paušální náhrada hotových výdajů za každý z uvedených 12 úkonů právní služby činí 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Další náklady druhého žalovaného tvoří polovina hotových výdajů spojených se zastupováním obou žalovaných, a to cestovního v souvislosti s cestami advokáta k pěti soudním jednáním na trase Otrokovice – Uherské Hradiště a zpět, ujetu 200 km (5 x 40 km), v žádané výši vždy po 255 Kč za každou z cest, a k jednomu jednání na trase Otrokovice – Praha a zpět v žádané výši 2 534 Kč, vždy za použití osobního motorového vozidla zn. Land Rover, reg. zn. 5Z18008, o průměrné spotřebě 7,3 l/100 km jízdy, vycházejí z ceny pohonné hmoty- nafta 27,20 Kč za 1 litr a ze sazby základní náhrady 4,40 Kč za 1 km jízdy (odpovídající údajům v § 4 písm. c/ a § 1 písm. b/ vyhlášky č. 589/2020 Sb., když dle vyhlášky č. 511/2021 Sb. účinné od 1. 1. 2022 je sazba základní náhrady a cena nafty vyšší), což činí celkem 3 809 Kč, polovina z toho pak 1 904,50 Kč, spolu s náhradou za ztrátu času celkem za 20 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, tj. celkem 2 000 Kč, z toho polovina 1 000 Kč. Celkovou výši uvedených nákladů řízení 106 716,50 Kč je třeba zvýšit o náhradu za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, jejímž plátcem advokát druhého žalovaného je, tj. o částku 22 410,36 Kč, na celkových 129 126,86 Kč.

30. Odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu mezi žalobkyní a druhým žalovaným v dotčeném III. výroku podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil. V závislém V. výroku o náhradě nákladů řízení jej změnil tak, že uložil žalobkyni povinnost zaplatit druhému žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 129 126,86 Kč k rukám jeho advokáta (§ 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení) v zákonné třídenní lhůtě počítané od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).
31. O náhradě nákladů řízení vzniklých státu odvolací soud stejně jako soud prvního stupně ve vztahu mezi žalobkyní a druhým žalovaným nerozhodoval. O nákladech státu přísluší rozhodnout soudu prvního stupně v rozhodnutí, jímž se řízení ve vztahu mezi žalobkyní a prvním žalovaným skončí.
32. O náhradě nákladů odvolacího řízení mezi žalobkyní a druhým žalovaným rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř., podle něhož přisoudil úspěšnému druhému žalovanému vůči žalobkyni jako neúspěšné odvolatelce plnou náhradu nákladů odvolacího řízení vzniklých mu za jeho zastoupení advokátem spojených s úkonem účasti advokáta zastupujícího rovněž prvního žalovaného u jednání odvolacího soudu dne 10. 10. 2023. Na jejich náhradu odvolací soud přiznal druhému žalovanému částku celkem 11 703,12 Kč sestávající z odměny advokáta za jeden úkon právní služby (§ 11 odst. 1 písm. g/ advokátního tarifu) ve výši 8 336 Kč (stejně stejně jako výše), z paušální náhrady hotových výdajů 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a z poloviny náhrady hotových výdajů, a to cestovného spojeného s cestou advokáta k jednání odvolacího soudu na trase Otrokovice – Brno a zpět za použití osobního motor. vozidla zn. Range Rover Sport reg. zn. XXXXX, o průměrné spotřebě 9,2 litrů/100 km jízdy, při ujeté vzdálenosti celkem 176 km, při ceně pohonné hmoty nafta ve výši 34,40 Kč /1 litr a při sazbě základní náhrady 5,20 Kč /1 km jízdy (§ 4 písm. c/ a § 1 písm. b/ vyhlášky č. 467/2022 Sb.), tj. ve výši 736 Kč (polovina z 1 472 Kč), a náhrady za ztrátu času celkem za 6 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu), tj. ve výši 300 Kč (polovina ze 600 Kč). Zbývající částka 2 031,12 Kč je náhradou za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % z odměny a náhrady hotových výdajů. Druhému žalovanému přisouzenou náhradu nákladů odvolacího řízení je žalobkyně povinna zaplatit k rukám jeho advokáta (§ 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř.) v zákonné třídenní lhůtě počítané od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 211 o.s.ř.).
33. Odvolací soud důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by druhému žalovanému náhradu nákladů řízení vůči žalobkyni, ať již za řízení před soudem prvního stupně, či před odvolacím soudem, za výjimečného užití ustanovení § 150 o. s. ř. nepřiznal, a to ani zčásti, neshledal.

Poučení:

Proti I. a II. výroku tohoto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Proti III. výroku tohoto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodnutí dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání je třeba podat k Nejvyššímu soudu České republiky do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Uherském Hradišti.

Proti IV. a V. výroku tohoto rozhodnutí není dovolání samostatně přípustné.

Brno 17. října 2023

JUDr. Jiří Vávra v. r.
předseda senátu